

Gamle ensomme beretter

- Interviewundersøgelse
- Kun gamle ensomme medvirker
- Bor i forskellige boligtyper

Karakteristik af de interviewede

- Aldersspredning: 76 - 93 år
- Hovedparten er kvinder
- Mange har dårligt helbred og førlighed
- Hovedparten har mistet ægtefælle

Ensomhed kan gradbøjes

- Forskel i hyppighed
- Forskel i intensitet
- Forskel i psykiske følgevirkninger

Ensomhed og savn

- Savn af tæt følelsesmæssig relation
- Savn af meningsfulde sociale relationer
- Begge savn på samme tid kan have betydning for ensomhedens intensitet, hyppighed og psykiske følgevirkninger

Begge savn

”Denne frysende ensomhed er kommet efter min mands død ... jeg er meget ked af det og føler mig langt nede og fuldstændig forladt ... Jeg græder ofte ... Jeg føler aldrig glæde”

Begge savn

”Min ensomhedsfølelse er uden tvivl aktiveret af min mands død ...Jeg ville ønske det var mig der var gået bort først... Jeg føler ikke, at jeg bliver respekteret, og jeg føler ikke, at nogen har forståelse for min situation ... der er heller ingen, der har brug for mig mere”

Begge savn

”Jeg sætter mig nogle gange ned på bænken ... så sidder jeg bare der og glor ... så bliver det rigtig udstillet, hvor ensom jeg er... det er så pinligt”

Begge savn

”Jeg kan ikke engagere mig i noget, jeg sidder meget alene. Jeg tør ikke gå ud om aftenen... Jeg har det forfærdeligt. Nu sidder jeg og kigger på klokken, det har jeg aldrig gjort før (græder) og så tæller jeg. Jeg har ingen veninder mere. De er alle døde. Jeg er ikke den type, der ringer på en dør og siger: hvordan har du det? Jeg er bange for at være til besvær. . Jeg har slet ikke lyst til at købe noget mere – græder – det er frygteligt at have den tanke”.

Savn af meningsfulde relationer

Jeg har intet til fælles med de mennesker, der bor her. Jeg har aldrig før følt mig ensom, det er kun herovre. Her er bare så kedeligt”

Følelsesmæssigt savn

”Grunden til, at jeg føler mig ensom, er, at jeg savner min mand. Det er det eneste, for ellers har jeg det rigtig godt her”

Socialt stærk og ensom

”Jeg er sammen med mange mennesker hver dag, så på den måde er jeg ikke ensom, men jeg føler mig sådan overladt til mig selv, lidt svigtet af min kone. ...Jeg har lidt den opfattelse, at jeg er blevet skrottet”

Socialt stærk og ensom

”Siden jeg mistede min kone, har jeg følt mig ensom. ...Jeg fælder en stille tåre en gang imellem, når jeg er alene...Jeg har nogle gode naboer, og så har jeg mine børn og børnebørn og søster og svoger, som jeg ser tit ... så selskab mangler jeg ikke”

Hovedkonklusioner indtil nu

- Ensomhed er grundlæggende af socialpsykologisk karakter
- Risikogrupper er:
 - dem, der har mistet ægtefælle inden for de seneste fem år
 - dem, der bor alene
 - dem, der ikke er socialt stærke

Hovedkonklusioner indtil nu

- Det er måske ikke alle ensomme, man kan hjælpe eller som ønsker hjælp?
- Støtte til at komme ud af ensomheden kan være afhængig af boligformen og de muligheder, den giver

Hovedkonklusioner indtil nu

- Omtanke, når der skal etableres boliger, hvor der skal bo gamle, kan gøre en forskel
- Det er vel en utopi at tro, at man kan bygge sig ud af ensomhed men:
- Når man anviser gamle mennesker en bolig, vil det nok være en stor fordel, at der kan tages hensyn til folks forskellighed. Det kræver nok flere muligheder end i dag?